Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за представителите по индустриална собственост

Глава първа
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за придобиване и упражняване на професията „представител по индустриална собственост”, устройството, организацията и дейността на Камарата на представителите по индустриална собственост и поддържането на Регистър на представителите по индустриална собственост.

Чл. 2. (1) Представител по индустриална собственост, наричан по-нататък „представител”, е физическо лице, което отговаря на изискванията на този закон, придобило е или му е призната професионална квалификация „представител по индустриална собственост” и е вписано в Регистъра на представителите по индустриална собственост, наричан по-нататък „регистър”.

(2) Представител е и лице с право да упражнява професията в друга държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, което предоставя временно услуги на представител на територията на Република България.

(3) Професията представител по индустриална собственост може да се упражнява самостоятелно или в сдружение с други представители във форми, допустими от действащото законодателство.

Чл. 3. (1) Камарата на представителите по индустриална собственост, наричана по-нататък „Камарата”, е професионална организация, която представлява интересите, защитава правата и следи за спазването на професионалните задължения на представителите.

(2) Камарата е юридическо лице със седалище в София.

(3) Камарата води регистъра по чл. 2, ал. 1.

(4) Всички представители, вписани в регистъра, членуват в Камарата.

Глава втора
ПРИДОБИВАНЕ И ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ПРАВО ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРОФЕСИЯТА ПРЕДСТАВИТЕЛ

Раздел I
Условия за упражняване на професията

Чл. 4. Правото да упражнява професията може да придобие всяко дееспособно лице, което:

1. е български гражданин или гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на трета държава;

2. притежава диплома за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър”, издадена от акредитирано българско висше училище, или призната съгласно българското законодателство диплома за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър”, придобита в чуждестранно висше училище; представителите в областта на патентите и полезните модели трябва да са придобили изискуемата степен в някое от професионалните направления от областите на висше образование „природни науки, математика и информатика”, „технически науки”, „аграрни науки и ветеринарна медицина” или професионалните направления „медицина”, „стоматология”, „фармация” или „право”;

3. успешно е положило изпит за придобиване на професионална квалификация „представител по индустриална собственост” в областта на патентите, полезните модели и/или в областта на марките, промишлените дизайни и географските означения.

Чл. 5. Представител може да бъде и лице, придобило право да упражнява професията в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, ако отговаря на изискванията на чл. 4, т. 1 и професионалната му квалификация е призната от Камарата.

Чл. 6. Не може да бъде представител лице, което:

1. е държавен служител;

2. работи по трудово правоотношение, освен като преподавател във висше училище;

3. е осъдено като пълнолетен гражданин за умишлено престъпление от общ характер и не е реабилитирано;

4. е поставено под запрещение.

Раздел II
Придобиване на професионална квалификация

Чл. 7. (1) Професионална квалификация „представител по индустриална собственост“ се придобива чрез изпит пред Патентното ведомство.

(2) Изпитът по ал. 1 се състои в проверка на нивото на теоретичните и практическите познания на кандидатите по отношение на българското и европейското законодателство и практика, както и на международните договори в областта на закрилата на индустриалната собственост, по които Република България е страна.

(3) Изпитът е писмен и устен и е на български език.

(4) Изпитът се провежда най-малко веднъж годишно.

(5) На всеки кандидат, издържал изпита, се издава удостоверение за придобита професионална квалификация за професията „представител по индустриална собственост”.

Чл. 8. (1) Изпитът се полага пред петчленна комисия, която включва трима представители по индустриална собственост, държавен експерт и юрист от Патентното ведомство.

(2) Комисията се назначава от председателя на Патентното ведомство след съгласуване с председателя на Камарата измежду утвърден от него и съгласуван с председателя на Камарата състав с тригодишен мандат.

(3) Председателят на Патентното ведомство има право да замени член на комисията при наличие на конфликт на интереси или невъзможността му да участва в изпита, като съгласува заменянето с председателя на Камарата.

(4) Материалите за изпита се подготвят съвместно от Камарата и Патентното ведомство.

Чл. 9. (1) Кандидатът се допуска до изпит, ако отговаря на изискванията на чл. 4, т. 1 и 2 и е подал искане до председателя на Патентно ведомство. В искането се посочват обектите на индустриална собственост, за които кандидатът желае да придобие правоспособност. Искането трябва да бъде придружено от документи, доказващи обстоятелствата по чл. 4, т. 1 и 2, и документ за платена такса съгласно Ценоразписа на услугите, предоставяни на обществеността от Патентното ведомство на Република България.

(2) До изпит за придобиване на професионална квалификация „представител по индустриална собственост“ се допускат и кандидати, които не са преминали обучение по чл. 11, ал. 1.

(3) Кандидатите се допускат до изпит с решение на председателя на Патентното ведомство.

(4) Допускането до изпит се отказва с мотивирано решение, което може да се обжалва пред Административния съд – София-град, в 14-дневен срок от съобщаването му. Обжалването не е пречка за провеждане на изпита по отношение на останалите кандидати.

Чл. 10. Редът за провеждане, обхватът и начинът на оценяване на писмения и устния изпит се определят с акт на председателя на Патентното ведомство след съгласуване с председателя на Камарата и се обявяват на техните официални интернет страници.

Чл. 11. (1) Камарата съвместно с Патентното ведомство организира обучението на кандидатите за представители най-малко веднъж годишно. На завършилите курса кандидати се издава удостоверение.

(2) Минимални изисквания по отношение на обучението на кандидатите и знанията, уменията и компетентностите, които трябва да се постигнат с обучението, се определят с акта по чл. 10.

(3) Камарата регулярно организира курсове за осъвременяване знанията на своите членове.

Раздел III

Признаване на професионална квалификация

Чл. 12. (1) Представители по чл. 5, които желаят да упражняват постоянно професията в Република България, подават искане за признаване на професионалната квалификация до председателя на Камарата.

(2) Искането по ал. 1 се подава на български език и трябва да съдържа:

1. името на представителя, дата и място на раждане, гражданство;

2. постоянен адрес, телефон и факс и адрес за кореспонденция, когато е различен от постоянния;

3. обектите на индустриална собственост, за които желае да му бъде призната квалификацията в Република България;

4. държавата, в която представителят е придобил правоспособността;

5. обектите на индустриална собственост, за които е придобил правоспособност в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

6. специалността съгласно дипломата.

(3) Искането трябва да бъде придружено от следните документи:

1. диплома за завършено образование след средно образование с продължителност не по-малко от три години при редовна форма на обучение или с равностойна продължителност при задочна форма на образование в университет или друго висше училище или училище, предоставящо обучение на равностойно ниво;

2. документ, удостоверяващ правото да упражнява професията в държавата, в която е придобита правоспособността, когато професията е регулирана в тази държава;

3. доказателства, потвърждаващи упражняването на професията в продължение най-малко на две през последните десет години, при пълно работно време или с равностойна продължителност при непълно работно време, когато професията не е регулирана в държавата, в която я упражнява;

4. документ за платена такса по чл. 1, ал. 1 от Тарифата за таксите, които се събират по Закона за признаване на професионални квалификации, одобрена с Постановление № 178 на Министерския съвет от 2009 г. (обн., ДВ, бр. 57 от 2009 г.; изм., бр. 16 от 2011 г.).

(4) Документите по ал. 3, т. 1-3 се представят с превод на български език.

Чл. 13. (1) В 14-дневен срок от получаване на искането по чл. 12 и придружаващите го документи Камарата уведомява чуждестранния представител за получаването им и, когато е необходимо, му предоставя едномесечен срок за отстраняване на недостатъци в искането или в приложените документи. Когато в предоставения срок недостатъците не бъдат отстранени и/или документите не бъдат приложени, председателят на

Камарата постановява решение за прекратяване на производството по признаване на професионалната квалификация.

(2) В 14-дневен срок от събиране на всички редовни документи председателят на Камарата издава мотивирано решение за признаване на професионалната квалификация или за отказ за признаване.

(3) Решенията по ал. 1 и 2 подлежат на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването им пред Контролния съвет на Камарата. Пред Контролния съвет могат да се представят нови писмени доказателства.

(4) Контролният съвет разглежда жалбата по същество и се произнася с решение в едномесечен срок от постъпването ѝ. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ.

(5) Решенията на Контролния съвет могат да се обжалват в едномесечен срок от съобщаването им или от изтичането на срока по ал. 4 пред Върховния касационен съд.

(6) Жалбата се подава чрез Камарата, която в седемдневен срок я изпраща заедно с цялата преписка на съда.

(7) Пред Върховния касационен съд не могат да се представят нови доказателства.

(8) Върховният касационен съд разглежда жалбата в тричленен състав в открито съдебно заседание с призоваване на кандидата и на Камарата и се произнася с решение, което е окончателно.

(9) Когато се установят съществени различия между придобитата квалификация от чуждестранния представител и квалификацията, изисквана по този закон, председателят на Камарата може да разпореди полагане на изпит за признаване на правоспособност. Когато представителят декларира съгласието си за полагане на изпит, срокът по ал. 2 спира да тече до обявяване на резултатите от изпита.

(10) Изпитът за признаване на професионална квалификация се провежда на български език и се състои в проверка на нивото на теоретичните и практическите познания по отношение на процедурите пред Патентното ведомство във връзка с обектите на индустриална собственост, за които се иска признаване на професионалната квалификация.

(11) Изпитът се полага пред комисия, назначена по реда на чл. 8, и за него се заплаща таксата по чл. 9, ал. 1.

Чл. 14. (1) За неуредените по този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на глава пета „Процедура по признаване на професионални квалификации” от Закона за признаване на професионални квалификации.

(2) Общото събрание на Камарата приема подробни процедурни правила за разглеждане на исканията за признаване на професионалната квалификация.

Раздел IV
Регистър

Чл. 15. (1) В регистъра се вписват представителите, сдруженията на представителите и свързаните с тях обстоятелства, определени в този закон.

(2) Регистърът е публичен и се публикува на интернет страниците на Камарата и на Патентното ведомство.

Чл. 16. (1) Всички вписвания в регистъра се извършват въз основа на решение на Управителния съвет на Камарата.

(2) Управителният съвет на Камарата се произнася по постъпилите искания за вписване в 14-дневен срок от постъпването им.

(3) Отказът да се извърши вписване или непроизнасянето в срока по ал. 2 подлежи на обжалване от заинтересованото лице пред контролния съвет на Камарата в едноседмичен срок от връчването на решението или от изтичането на срока за произнасяне.

(4) Контролният съвет се произнася с мотивирано решение по жалбата в 14-дневен срок от постъпването й.

(5) Решението по ал. 4 подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд по реда на чл. 13, ал. 5 - 8.

Чл. 17. (1) В регистъра се вписва всяко лице, което подаде писмено искане до председателя на Камарата с приложени доказателства, че отговаря на изискванията на чл. 4 или 5, представи декларация за липса на обстоятелствата по чл. 6, свидетелство за съдимост, документ за внесена встъпителна вноска и доказателство за застраховка „професионална отговорност", покриваща дейността на представителя в Република България, или еквивалентна на нея гаранция.

(2) При първоначалното вписване в регистъра представителят подписва клетвена декларация със следния текст: „Заклевам се, че ще изпълнявам добросъвестно задълженията си на представител по индустриална собственост в съответствие с Конституцията, законите на страната и морала, ще защитавам с усърдие и честност поверените ми интереси, няма да издавам тайните на своите доверители и точно ще следвам всички норми, произтичащи от професионалните ми задължения.".

(3) На представителя и на сдружението се издава удостоверение за вписване в регистъра и идентификационна карта.

Чл. 18. (1) Вписването в регистъра на сдруженията на представителите се извършва по искане на законния представител на сдружението.

(2) На сдружението се издава удостоверение за вписване в регистъра.

Чл. 19. В регистъра се вписват следните обстоятелства:

1. по отношение на представителите:

а) името на представителя;

б) държавата, в която е придобита правоспособността - за чуждестранните представители;

в) адресът, на който представителят упражнява дейността си, телефон, факс и електронна поща и адрес за кореспонденция, когато е различен от адреса на упражняване;

г) специалността съгласно дипломата;

д) обектите на индустриална собственост, за които е придобита или призната правоспособност на територията на Република България;

е) временното преустановяване на дейността и нейното възобновяване;

ж) наложени дисциплинирани наказания по чл. 47, ал. 1, т. 4 и 5;

з) отписването от регистъра.

2. по отношение на сдруженията на представители:

а) наименованието и правноорганизационната форма на сдружението;

б) държавата на произход за чуждестранните представители;

в) адресът, на който сдружението упражнява дейността си, телефон, факс и електронна поща и адрес за кореспонденция, когато е различен от адреса на упражняване;

г) имената на съдружниците, действащи от името на сдружението и вписани в регистъра;

д) обектите на индустриална собственост, за които е придобита или призната правоспособност на съдружниците по буква „г”;

е) имената на лицата, имащи право да представляват сдружението в държавата на произход - за чуждестранните сдружения;

ж) отписването от регистъра.

Чл. 20. Лице, вписано в регистъра, е длъжно да заяви за вписване промените в обстоятелствата, подлежащи на вписване по чл. 19, в 7-дневен срок от настъпването им.

Чл. 21. (1) Отписването от регистъра в случаите по чл. 24 се извършва служебно или по искане на представителя до председателя на Камарата.

(2) Отписването на лицата по чл. 5 се извършва и когато се установи, че те са загубили правоспособност да упражняват професията в държавата, в която тя е придобита.

(3) Отписаното от регистъра лице на основанията, предвидени в чл. 24, т. 1-3 и 5 или по ал. 2, е длъжно в 3-месечен срок от датата на отписването:

1. да уведоми всички свои клиенти, които са го упълномощили да ги представлява, за отписването си;

2. да предаде на клиента или на посочено от него лице оригиналите на всички документи, които са му били поверени;

3. да предприеме всички необходими действия, за да бъдат опазени интересите на клиента.

Чл. 22. Повторно вписване в регистъра се извършва след подаване на искане и ако обстоятелствата по чл. 24, т. 2, 3 и 5 и чл. 21, ал. 2 са отпаднали.

Чл. 23. Камарата съхранява досие на всеки представител и на всяко сдружение на представители.

Раздел V

Преустановяване упражняването на професията

Чл. 24. Представителят се отписва от регистъра и прекратява членството си в Камарата:

1. по негово искане;

2. когато бъде избран на длъжност, несъвместима с упражняването на професията представител;

3. когато не отговаря на условията по чл. 4 или при настъпване на обстоятелство, което съставлява пречка по чл. 6;

4. при смърт;

5. при неплащане на членски внос до една година след изтичане срока за плащане.

Глава трета
СДРУЖЕНИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Чл. 25. (1) Сдружения на представители от Република България, от друга държава - членка на Европейския съюз, от държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария могат да се впишат в регистъра на Камарата след подаване на искане до председателя на Камарата.

(2) Искането по ал. 1 трябва да съдържа данните по чл. 19, т. 2 и да бъде придружено от следните документи:

1. удостоверение за вписването на сдружението в съответния регистър на държавата по произход;

2. доказателства за застраховка „професионална отговорност", покриваща дейността му в Република България, или друга еквивалентна на нея гаранция.

Чл. 26. Сдружението извършва представителство само по отношение на обектите на индустриална собственост, за които лицата, упражняващи професията от името на сдружението, имат правоспособност. Когато съдружниците имат правоспособност за различни обекти на индустриална собственост, представителство по конкретен обект се извършва от съдружник с правоспособност за този обект.

Чл. 27. Професионалната квалификация на чуждестранните представители, които ще упражняват професията от името на сдружението, се признава по реда на глава втора, раздел III.

Глава четвърта
ВРЕМЕННО ИЛИ ЕДНОКРАТНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ ЧУЖДЕСТРАННИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Чл. 28. (1) Представители или сдружения на представители, упражняващи професията в друга държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, могат да предоставят представителски услуги еднократно или временно, ако предварително заявят

намерението си пред председателя на Камарата и декларират следните обстоятелства:

1. име, дата и място на раждане и гражданство, когато са физически лица;

2. държава, по законодателството на която сдружението е учредено;

3. адрес за кореспонденция в държавата, в която упражняват професията;

4. данни за обектите на индустриална собственост, за които са придобили правоспособност в държавата по произход;

5. данни за периода на предоставяне на услугите и за обектите на индустриална собственост, във връзка с които ще бъдат предоставяни услугите.

(2) Към декларацията се прилага:

1. документ за гражданство – за физическите лица, или справка от съответния регистър на държавата по произход на сдружението;

2. удостоверение, издадено от компетентния орган на държавата, в която декларантът упражнява професията, че той е законно установен на територията ѝ с цел упражняване на професията представител и че към момента на издаване на удостоверението не му е наложена забрана, включително временна, за упражняване на тази професия;

3. доказателства за професионални квалификации;

4. доказателства, потвърждаващи упражняването на професията в продължение на най-малко две през последните десет години, когато професията не е регулирана в държавата на произход;

5. удостоверение за чисто съдебно минало – само за физическите лица;

6. доказателства за застраховка „професионална отговорност", покриваща дейността на декларатора в Република България, или еквивалентна на нея гаранция.

(3) При промяна в декларираните обстоятелства, удостоверени с документите по ал. 2, представителят подава документи, доказващи промяната, в едномесечен срок от настъпването ѝ.

(4) Декларацията се подновява веднъж годишно, ако декларантът ще предоставя услуги еднократно или временно в Република България през съответната календарна година.

(5) Декларацията и придружаващите я документи се представят с превод на български език.

(6) Представителите по ал. 1 не се вписват в регистъра, не членуват в Камарата и не плащат членски внос.

Чл. 29. (1) Представители или сдружения на представители, упражняващи професията временно или еднократно, могат да предоставят услуги само за обекти на индустриална собственост, за които са придобили правоспособност в държавата по произход.

(2) Представители, упражняващи професията временно или еднократно, носят имуществена или дисциплинарна отговорност съгласно глава седма.

Чл. 30. Камарата води списък на лицата, подали декларации за временно или еднократно упражняване на професията, и съхранява документите по чл. 28. Списъкът е публичен и се публикува на интернет страниците на Камарата и на Патентното ведомство.

Глава пета
ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ

Чл. 31. Представителят предоставя специализирана помощ и услуги в областта на индустриалната собственост и представлява български и чуждестранни физически и юридически лица в производствата пред Патентното ведомство, пред чуждестранни компетентни органи и международни и европейски организации при условията на приложимите за тях разпоредби.

Чл. 32. Представителят в зависимост от своята правоспособност:

1. предоставя информация и консултации в областта на индустриалната собственост;

2. извършва възложените му от трети лица действия в областта на индустриалната собственост.

Чл. 33. (1) Представителят извършва действия за своя клиент въз основа на писмено пълномощно**.**

(2) Представителят има право да преупълномощава друг представител с предоставените му права със съгласието на клиента.

(3) Упълномощаването на сдружението на представители, вписано в регистъра, се смята за упълномощаване на всеки от представителите - членове на сдружението.

Чл. 34. (1) Представителят може да се откаже от поетото представителство, ако доверието между него и клиента е нарушено, ако клиентът не съдейства адекватно или не плати уговорено възнаграждение, или е налице друга причина.

(2) Представителството се счита за прекратено от датата на писмено уведомяване на клиента.

(3) По отношение на Патентното ведомство представителството се счита за прекратено от датата на уведомяване на Патентното ведомство от представителя.

(4) В срок до два месеца от датата на прекратяване на представителството по ал. 2 представителят е длъжен да информира клиента за получена кореспонденция по обект на индустриална собственост, по който е осъществявал представителство, освен ако в този срок клиентът не е предприел действия, които изключват действията на представителя.

(5) Представителят е длъжен в срок до два месеца от датата на прекратяване на представителството по ал. 2 да върне на клиента или на посочено от него лице оригиналите на всички документи, които са му били поверени.

Чл. 35. Представителят има право на пълен достъп до досието на обекта на индустриална собственост, за който е упълномощен, като има право да получи копие на документите от досието.

Чл. 36. При упражняване на професията представителят има право да заверява преписи от документи, които са му предоставени във връзка или по повод защитата на правата върху обектите на индустриална собственост на негов клиент, които имат силата на официално заверени преписи на документи пред Патентното ведомство.

Чл. 37. (1) Представителят има право на възнаграждение за своя труд.

(2) Размерът на възнаграждението се определя по споразумение между представителя и клиента.

(3) За вземанията си, произтичащи от неизплатени възнаграждения и разноски, независимо от техния размер, представителят може да поиска от районния съд издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 38. (1) Паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от представителя, могат да се внесат в банка по клиентска

сметка. Сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на представителя и не подлежат на запориране.

(2) По клиентската сметка могат да се превеждат суми за:

1. заплащане за разноски и държавни такси на клиента;

2. заплащане на хонорари на трети лица, различни от представителя.

(3) Представителят е длъжен да представи на клиента си отчет в писмен вид за изразходваните средства съгласно уговореното.

Чл. 39. (1) В своята дейност представителят е длъжен:

1. да се ръководи от върховенството на закона и от добрите нрави;

2. да упражнява добросъвестно своята професия и да не уронва престижа й;

3. да действа с оглед на поръчката и интереса на клиента;

4. да уведомява клиента при наличие на конфликт на интереси;

5. да пази в тайна всякакви факти и обстоятелства, които е узнал във връзка с упражняването на професията; задължението за запазване на тайна се прилага и в случаите, когато представителят е отписан от регистъра или когато временно е преустановил упражняването на професията;

6. да посочва писмено по отношение на кои обекти на индустриална собственост упражнява професията.

(2) Представителят няма право:

1. да използва средства за привличане на клиенти, несъвместими с професионалната етика;

2. да поема работа, за изпълнението на която знае или е бил длъжен да знае, че не притежава необходимите знания и подготовка;

3. да поема представителство, ако за същия обект е представлявал или представлява друго лице, чиито интереси са в конфликт с интересите на лицето, което иска представителство.

(3) Представителят може:

1. да посочва специализирани организации, в които членува, образованието и професионалния си опит, както и чуждите езици, които владее;

2. да поддържа собствена интернет страница, съдържаща професионална информация, доколкото тя не противоречи на разпоредбите на този закон и на правилата на Кодекса за професионална етика.

Чл. 40. (1) Представителят е длъжен да обезпечи осъществяването на своята дейност по подходящ начин, така че да поддържа стандартни комуникационни средства и оборудване, позволяващи му да обработва и съхранява документация и информация по повод упражняване на професията, и да осигурява конфиденциалност на информацията, получена по повод упражняването на професията.

(2) Изискванията на ал. 1 се прилагат и за сдружения на представители.

Чл. 41. (1) Книжата, досиетата, електронните документи, компютърна техника и други носители на информация, използвани от представителя по повод упражняване на професията му, са неприкосновени без негово съгласие и не подлежат на преглеждане, копиране, проверка и изземване.

(2) Кореспонденцията между представителя и неговия клиент, без оглед на начина, по който се осъществява, включително по електронен път, не подлежи на преглеждане, копиране, проверка и изземване и не може да бъде използвана като доказателство.

(3) Разговорите между представител и негов клиент не могат да се подслушват и записват. Евентуално направените записи не могат да се използват като доказателствени средства и подлежат на незабавно унищожаване.

(4) Представителят не може да бъде разпитван в процесуално качество относно: разговорите и кореспонденцията му с клиент; разговорите и кореспонденцията му с друг представител или адвокат; делата на клиент; факти и обстоятелства, които е узнал във връзка с осъществяваното упражняване на професията.

Чл. 42. Разпоредбите на чл. 39, ал. 1, т. 4 и чл. 41 не се прилагат, доколкото е необходимо да бъде разкрита информация пред съд или друг орган във връзка със спор, касаещ правоотношенията между представител и клиент или във връзка с производство пред органите на досъдебното производство, както и в случай на производство по глава седма.

Глава шеста
ЗАСТРАХОВАНЕ

Чл. 43. (1) За времето на своята професионална дейност представителят е длъжен да се застрахова за покриване на вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения.

(2) Когато представителят упражнява и друга съвместима дейност, застраховката може да бъде и обща, сключена по начин, осигуряващ покритие за цялостната дейност на представителя, при условие че общата застраховка отговаря на изискванията за минимално застрахователно покритие по този закон.

(3) Представителите в сдружение не са длъжни да поддържат лично застраховки, когато сдружението поддържа застраховка с покритие за дейността си, включваща и дейността поотделно на всеки от съдружниците си.

(4) Когато представител, участващ в сдружение, упражнява дейността си и самостоятелно, той е длъжен да поддържа отделно и лична индивидуална застраховка, осигуряваща покритие за дейността му извън сдружението.

(5) Минималното задължително застрахователно покритие – общо и за отделно застрахователно събитие, се определя от Общото събрание на Камарата. Задължителното застрахователно покритие за сдруженията на представители не може да бъде по-малко от двойния размер на минималното застрахователно покритие за представителите, практикуващи индивидуално.

(6) За лицата от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, които се установяват на територията на Република България, за застраховка по тази глава се признава представена еквивалентна застраховка за професионална отговорност или гаранция в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

Глава седма
ИМУЩЕСТВЕНА И ДИСЦИПЛИНАРНА ОТГОВОРНОСТ НА ПРЕДСТАВИТЕЛЯ

Чл. 44. (1) Представителят и сдружението на представители носят ограничена имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на техните професионални задължения, до размера на застрахователното покритие за отделно застрахователно събитие по застраховката за професионална дейност.

(2) Представител или сдружение, които упражняват дейността си в нарушение на изискванията на чл. 43, отговарят неограничено по общия ред на Закона за задълженията и договорите.

Чл. 45. За неизпълнение на професионалните си задължения представителят носи дисциплинарна отговорност.

Чл. 46. Дисциплинарни наказания се налагат от дисциплинарна комисия на Камарата за следните нарушения:

1. неспазване на правилата за професионална етика, предвидени в този закон, в Кодекса за професионална етика и в други относими нормативни актове;

2. уронване престижа на професията;

3. системни нарушения на вътрешните актове на Камарата, включително неплащане на членски внос и наложени глоби;

4. уговаряне на възнаграждение от клиенти в противоречие с добрите нрави и/или професионалната етика.

Чл. 47. (1) Дисциплинарната комисия налага следните дисциплинарни наказания:

1. порицание;

2. глоба в размер от еднократния до петкратния размер на годишния членски внос;

3. предупреждение за лишаване от право да се упражнява професията;

4. лишаване от право да се упражнява професията за срок до шест месеца;

5. лишаване от право да се упражнява професията за срок до две години при повторно нарушение.

(2) Дисциплинарните наказания се налагат, като се вземат предвид формата на вината, накърнените интереси, причините и условията, довели до извършване на нарушението, подбудите и другите смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства, включително предходни наказания, които не са били заличени по реда на чл. 56.

(3) Дисциплинарното наказание по ал. 1, т. 4 не освобождава представителя от задължението да заплаща годишния членски внос в полза на Камарата за срока на наказанието.

(4) Дисциплинарните наказания се налагат с решение на дисциплинарната комисия.

(5) Дисциплинарните наказания по т. 4 и 5 се вписват в регистъра.

Чл. 48. (1) Производство за налагане на дисциплинарно наказание не се образува, а образуваното се прекратява, когато наказание не е наложено в продължение на шест месеца от установяването и/или две години от извършване на нарушението.

(2) По отношение на спирането и прекъсването на давностните срокове се прилагат разпоредби на чл. 82, ал. 2 и 3 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Образуването на наказателно, административнонаказателно или гражданско производство срещу представител не изключва дисциплинарната му отговорност и не спира давността.

Чл. 49. (1) Дисциплинарно производство се образува с решение на дисциплинарната комисия по сигнал на трето лице или служебно при наличие на достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение.

(2) Анонимни сигнали не са основание за образуване на дисциплинарно производство.

(3) Достатъчно данни за образуване на дисциплинарно производство са налице, когато може да се направи основателно предположение за извършено дисциплинарно нарушение.

(4) След образуване на производството дисциплинарната комисия уведомява писмено представителя, който може да даде писмено обяснение в 30-дневен срок от уведомлението. Липсата на такова обяснение не спира и не прекратява процедурата пред дисциплинарната комисия.

Чл. 50. (1) Дисциплинарната комисия разглежда дисциплинарната преписка на заседание, на което участва и представителят. Неявяването на представителя, ако е бил надлежно поканен за заседанието, не е пречка за разглеждане на преписката.

(2) Заседанията на дисциплинарната комисия са закрити, а документите, свързани с нейната работа, са конфиденциални.

(3) Представителят трябва да бъде поканен за участие в заседанието писмено на адреса му за кореспонденция, посочен в регистъра, най-малко 7 дни преди датата на заседанието. Представителят има право да участва и чрез свой пълномощник.

(4) Дисциплинарната комисия разглежда дисциплинарната преписка в тримесечен срок от образуването на производството и се произнася с мотивирано решение в едномесечен срок от разглеждането на преписката в заседанието по ал. 1.

Чл. 51. (1) Решението се постановява с обикновено мнозинство при участие на всички членове на комисията.

(2) Решението по ал. 1 е конфиденциално и не се разгласява публично с изключение на наказанията по чл. 47, ал. 1, т. 4 и 5, които се вписват в регистъра.

(3) Решението се съобщава на представителя писмено на адреса му за кореспонденция, посочен в регистъра.

Чл. 52. (1) Решението на дисциплинарната комисия може да се обжалва в 14-дневен срок от получаване на съобщението по чл. 51, ал. 3 пред Контролния съвет на Камарата.

(2) Решението на Контролния съвет може да се обжалва в едномесечен срок от съобщаването му пред Върховния касационен съд по реда на глава двадесет и втора от Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 53. Влязлото в сила решение на дисциплинарната комисия се публикува на интернет страницата на Камарата в обобщен вид без посочване на страните.

Чл. 54. Наказаният с глоба представител е длъжен да внесе наложената глоба в полза на Камарата в 30-дневен срок от влизането в сила на решението на дисциплинарната комисия. Неспазването на срока за внасянето на глобата представлява ново самостоятелно дисциплинарно нарушение по чл. 46, т. 3.

Чл. 55. Условията и редът за работа на дисциплинарната комисия се уреждат с Устава на Камарата.

Чл. 56. Дисциплинарното наказание се заличава и налагането му няма правни последици, включително по чл. 47, ал. 2, ако от налагането му са изтекли:

1. една година – за наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 1;

2. две години считано от плащането или принудителното събиране на глобата по чл. 47, ал. 1, т. 2;

3. две години считано от налагане на наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 3;

4. три години считано от налагане на наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 4 и 5.

Глава осма
КАМАРА НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ ПО ИНДУСТРИАЛНА СОБСТВЕНОСТ

Раздел I
Общи положения

Чл. 57. Камарата осъществява своята дейност въз основа на Устава за устройството и дейността ѝ.

Чл. 58. Камарата:

1. води регистъра по чл. 2, ал. 1;

2. представлява интересите и защитава правата на представителите;

3. съставя и приема Кодекс за професионална етика на представителите;

4. следи за спазването на професионалните задължения на представителите;

5. съдейства за повишаване професионалната квалификация на представителите;

6. популяризира индустриалната собственост;

7. съдейства на държавните органи и на други обществени организации по въпросите на закрилата на индустриална собственост;

8. осъществява и поддържа контакти със сходни организации в чужбина;

9. организира обучението на кандидати за придобиване на правоспособност като представители;

10. определя встъпителните и годишните вноски и размера на таксите за услуги, предоставяни от Камарата;

11. издава карта за идентификация като представител на членовете на Камарата.

Чл. 59. Камарата притежава имущество, което се набира от:

1. встъпителни и годишни вноски на нейните членове;

2. такси за услуги, предоставяни от Камарата;

3. глоби, налагани и събирани по този закон;

4. други източници.

Раздел II
Права и задължения на членовете на Камарата

Чл. 60. Членството на представителя в Камарата възниква с вписването му в регистъра.

Чл. 61. Всеки член на Камарата има право:

1. да участва в дейността на Камарата и в работата на общото събрание;

2. да избира и да бъде избиран в нейните органи съгласно изискванията за съответните длъжности;

3. да бъде информиран за дейността на Камарата;

4. да осъществява контрол върху работата на Камарата и нейните органи.

Чл. 62. Всеки член на Камарата е длъжен:

1. да спазва Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика;

2. да внася редовно членския си внос;

3. да работи за постигане целите на Камарата и издигане на нейния обществен авторитет.

Раздел III
Органи на Камарата

Чл. 63. (1) Органи на Камарата са:

1. Общото събрание;

2. Управителният съвет;

3. председателят на Камарата;

4. контролният съвет;

5. дисциплинарната комисия.

(2) Камарата се представлява от председателя на Камарата.

Чл. 64. (1) Общото събрание е върховен орган на Камарата и се състои от всички нейни членове.

(2) Общото събрание е редовно и извънредно.

Чл. 65. Общото събрание:

1. приема, изменя и допълва Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика;

2. приема, изменя и допълва другите вътрешни актове на Камарата;

3. избира и освобождава председателя на Камарата и членовете на Управителния съвет, на Контролния съвет и на Дисциплинарната комисия;

4. приема основните насоки и програми за дейността на Камарата;

5. определя размера на встъпителните вноски, годишния членския внос и таксите за услуги, предоставяни от Камарата;

6. приема бюджета на Камарата;

7. приема отчетите за дейността на Управителния съвет, на Контролния съвет и на Дисциплинарната комисия;

8. одобрява годишния финансов отчет и освобождава от отговорност членовете на Управителния съвет по предложение на Контролния съвет;

9. отменя решения на Управителния съвет и на Контролния съвет, когато противоречат на закона и Устава на Камарата;

10. определя минималното задължително застрахователно покритие на задължителните застраховки за професионалната дейност на представителите;

11. взема решение за участие в други организации;

12. взема и други решения, предвидени в Устава.

Чл. 66. (1) Редовното общо събрание се свиква ежегодно.

(2) Общото събрание се свиква от Управителния съвет чрез съобщения на интернет страницата на Камарата, на електронната поща на всички членове на Камарата и в седалището на Камарата най-малко един месец преди датата на събранието. Поканата съдържа дневния ред.

(3) Предложения за включване на допълнителни точки в дневния ред могат да бъдат направени писмено до Управителния съвет не по-късно от 14 дни преди датата на общото събрание. Управителният съвет обявява постъпилите предложения в сайта на Камарата не по-късно от 3 работни дни от постъпването им.

(4) Общото събрание решава дали постъпилите предложения да бъдат включени в дневния ред.

Чл. 67. (1) Извънредното общо събрание се свиква от Управителния или от Контролния съвет при определен дневен ред.

(2) Извънредно общо събрание се свиква и по писмено искане на 1/10 от членовете на Камарата, в което е определен дневният ред. Ако в срок до 14 дни от постъпване на искането Управителният или Контролният съвет не свика извънредно общо събрание до два месеца от искането, общото събрание се свиква от лицата, направили искането.

(3) За свикването и провеждането на извънредно общо събрание се прилагат разпоредбите за редовното общо събрание.

Чл. 68. (1) Общото събрание се провежда, ако на него присъстват лично или са представлявани повече от половината от членовете на Камарата. При липса на кворум събранието се отлага с един час и се провежда независимо от броя на членовете, които присъстват.

(2) Гласуването е лично или чрез пълномощник, който е член на камарата. Пълномощното трябва да е писмено и изрично. Един пълномощник не може да представлява повече от един член на Камарата. Пълномощното се представя преди откриването на събранието.

Чл. 69. (1) Общото събрание взема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите и представляваните членове. Решенията по чл. 65, т. 1 и 3 се вземат с мнозинство повече от 2/3 от присъстващите и представляваните членове, но не по-малко от една пета от общия брой на членовете на Камарата.

(2) По въпроси, които не са вписани в дневния ред, не могат да се вземат решения.

Чл. 70. (1) Решенията на общото събрание могат да се обжалват пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от датата на вземане на решението. Обжалването не спира изпълнението на решението.

(2) Към жалбата може да се присъедини всеки член на Камарата и да я поддържа, включително ако подателят я оттегли.

Чл. 71. (1) Управителният съвет е управителен орган на Камарата.

(2) Управителният съвет:

1. организира дейността на Камарата;

2. свиква редовните и извънредните общи събрания;

3. осигурява изпълнението на решенията на общото събрание;

4. подготвя и внася в общото събрание отчет за дейността на Камарата;

5. подготвя и внася в общото събрание проект на бюджет;

6. избира заместник-председател по предложение на председателя;

7. подготвя проекти на актове по чл. 13, ал. 1, 2 и 9, които се постановяват от председателя на Камарата;

8. обсъжда и решава всички други въпроси, които не са от компетентността на общото събрание, контролния съвет или дисциплинарната комисия.

Чл. 72. (1) Управителният съвет е в състав от петима членове, включително председателят, които се избират от общото събрание за срок три години.

(2) За член на Управителния съвет може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко седемгодишен стаж като представител;

2. не е бил член на този орган през последния мандат.

Чл. 73. (1) Заседанията на Управителният съвет се свикват от председателя му и се провеждат по ред, предвиден в Устава.

(2) Заседание на Управителния съвет се провежда и по писмено искане на най-малко трима от членовете му, в което е посочен дневен ред. Ако председателят не свика Управителния съвет в 7-дневен срок от постъпване на искането, заседанието се свиква от членовете на съвета, направили искането.

(3) Заседанието на Управителният съвет е редовно, ако на него присъстват най-малко четирима от членовете му.

(4) Заседанията могат да се провеждат и неприсъствено при съгласие на всички членове на Управителния съвет.

Чл. 74. Управителният съвет взема решения с обикновено мнозинство от членовете си.

Чл. 75. (1) Председателят на Камарата е председател на Управителния съвет и се избира с мандат по чл. 72, ал. 1.

(2) За председател на Камарата може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко десетгодишен стаж като представител;

2. не е бил председател на Камарата през последните два мандата.

(3) Председателят**:**

1. представлява Камарата и изпълнява функциите, които са му възложени от закона, Устава или Управителния съвет;

2. организира изпълнението на решенията на Управителния съвет;

3. осъществява оперативно ръководство, стопанисването и опазването на имуществото;

4. се отчита периодично пред Управителния съвет за своята дейност.

(4) Председателят има право да делегира правомощия на друг член на Управителния съвет.

(5) При продължително отсъствие или обективна невъзможност на председателя да изпълнява функциите си, правомощията му се упражняват от неговия заместник.

Чл. 76. (1) Контролният съвет е контролен орган на Камарата.

(2) Контролният съвет:

1. следи за законосъобразността и изпълнението на решенията на Управителния съвет съгласно този закон и Устава;

2. следи за законосъобразното и целесъобразното разходване на средствата на Камарата;

3. изготвя доклад до общото събрание при констатирани нарушения и предлага мерки за преустановяването им;

4. свиква извънредно общо събрание;

5. представя пред общото събрание отчет за дейността си;

6. предлага на общото събрание да освободи от отговорност членовете на Управителния съвет;

7. решава други въпроси, посочени в Устава.

Чл. 77. (1) Контролният съвет е в състав от трима членове, двама от които са юристи. Членовете му се избират от общото събрание за срок четири години.

(2) За член на контролния съвет може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко десетгодишен стаж като представител;

2. не е бил член на този орган през последния мандат.

Чл. 78. (1) Дисциплинарната комисия е орган на Камарата за осъществяване на контрол за спазване правилата на професионалната етика и за провеждане на дисциплинарните производства.

(2) Дисциплинарната комисия:

1. следи за спазването на Кодекса за професионална етика;

2. образува и се произнася по дисциплинарни производства за неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон, Устава на Камарата, Кодекса за професионална етика и други актове на Камарата;

3. представя пред Управителния съвет доклад за дейността си;

4. решава други въпроси, посочени в Устава.

Чл. 79. (1) Дисциплинарната комисия е в състав от петима основни и двама резервни членове. Най-малко трима от основните членове са юристи.

(2) Комисията се избира от общото събрание за срок три години.

(3) За член на дисциплинарната комисия може да бъде избран представител с доказани етични и професионални качества, който:

1. има най-малко десетгодишен стаж като представител;

2. не е член на Управителния или контролния съвет;

3. не е бил член на този орган през последния мандат.

(4) Комисията избира измежду членовете си председател, който е юрист.

(5) Дисциплинарната комисия разглежда производствата и постановява решенията по глава седма с участието на всички основни членове. При трайна невъзможност за участие или при основателно съмнение за безпристрастност на основен член на Комисията неговото място се заема от посочен от председателя на Комисията резервен член.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. „Встъпителна вноска” по смисъла на чл. 17, ал. 1 е сумата, която задължително се заплаща при подаване на искане за вписване в Регистъра на представителите по индустриална собственост и постъпва в бюджета на Камарата.

§ 2. Специалистите по индустриална собственост, намиращи се в трудово правоотношение с физически или юридически лица, могат да извършват представителство пред Патентното ведомство само по отношение на обектите на индустриална собственост, на които техният работодател е заявител и за които са упълномощени.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Лицата, вписани в Регистъра на представителите по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, упражняват професията по досегашния ред до изтичането на срока за вписване в Регистъра на Камарата.

(2) Лица, които желаят да придобият права на представители преди предаването на Регистъра на представителите по индустриална собственост от Патентното ведомство на Камарата и отговарят на изискванията по чл. 4 и 6, могат да се впишат в регистъра по досегашния ред.

§ 4. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на закона председателят на Патентното ведомство публикува на интернет страницата на ведомството покана до лицата по § 3, ал. 1 за образуване на инициативен комитет. В инициативния комитет трябва да бъдат представени най-малко 1/3 от лицата по § 3, ал. 1.

(2) Инициативният комитет подготвя Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика. Проектите на Устава и на Кодекса за професионална етика се огласяват публично на интернет страницата на Патентното ведомство най-късно два месеца преди датата на учредителното събрание по искане на инициативния комитет.

(3) Инициативният комитет свиква учредително събрание на Камарата на представителите по индустриална собственост в шестмесечен срок от влизането в сила на закона.

(4) Поканата за участие в учредителното събрание се публикува на интернет страницата на Патентно ведомство по искане на инициативния комитет не по-късно от един месец преди датата, на която е насрочено.

(5) В учредителното събрание имат право да участват лицата по § 3, ал. 1.

(6) Учредителното събрание се провежда, ако на него присъстват лично или са представлявани повече от половината от лицата по § 3, ал. 1. При липса на кворум събранието се отлага с един час и се провежда независимо от броя на членовете, които присъстват.

(7) Учредителното събрание се ръководи от лице, избрано от инициативния комитет, при следния дневен ред:

1. приемане на Устава на Камарата на представителите по индустриална собственост;

2. приемане на Кодекса за професионална етика;

3. избор на органи на Камарата;

4. определяне размера на встъпителните и годишните вноски;

5. определяне на минималния размер на застрахователната сума по чл. 43, ал. 5.

(8) Учредителното събрание може да реши включването и на други въпроси в дневния ред.

(9) Инициативният комитет насрочва ново учредително събрание по реда на ал. 4, когато на учредителното събрание не са избрани председателят и Управителният съвет.

(10) В случай че и на новото учредително събрание, свикано по ал. 9, при избора на председателя и членовете на Управителният съвет не се постигне необходимото мнозинство, за избрани се считат тези, получили най-много гласове, като този с най-много гласове е избран за председател.

§ 5. (1) Председателят на Патентното ведомство свиква учредителното събрание на Камарата в шестмесечен срок след изтичането на срока по § 4, ал. 2, когато инициативният комитет не е поискал публикация на Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика, или след изтичането на срока по § 4, ал. 3, когато инициативният комитет не е свикал учредително събрание.

(2) Поканата за участие в учредителното събрание се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство не по-късно от един месец преди датата, на която е насрочено.

(3) Учредителното събрание, свикано от председателя на Патентното ведомство, се провежда при условията на § 4, ал. 5, 6 и 8 при дневен ред, определен в § 4, ал. 7.

(4) В едномесечен срок от изтичане на сроковете по § 4, ал. 2 или 3 председателят на Патентното ведомство определя работна група от представители за изготвяне проект на Устав на Камарата. Проектът на Устав на Камарата се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство едновременно с поканата за учредителното събрание.

(5) Председателят на Патентното ведомство насрочва ново общо събрание по реда на ал. 2, когато на свиканото от него учредително събрание не са избрани председателят и Управителният съвет.

(6) В случай че и на новото учредително събрание, свикано по ал. 5, при избора на председателя и членовете на Управителният съвет не се постигне необходимото мнозинство, за избрани се считат тези, получили най-много гласове, като този с най-много гласове и избран за председател.

§ 6. В шестмесечен срок от провеждането на учредителното събрание на Камарата и избирането на председателя и Управителния съвет, Управителният съвет създава необходимите условия за функциониране на Камарата и уведомява председателя на Патентното ведомство.

§ 7. В едномесечен срок от уведомлението по § 6 председателят на Патентното ведомство предава на Камарата Регистъра на представителите по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, и досиетата на лицата по § 3, ал. 1. Обявление за предаването на регистъра се публикува на интернет страницата, в Официалния бюлетин и на таблото за обявления на Патентното ведомство.

§ 8. (1) В шестмесечен срок от обявлението по § 7 лицата по § 3, ал. 1 могат да подадат искане за вписване в регистъра на Камарата и да заплатят встъпителна вноска за членство. Досегашният номер на лицата, вписани в Регистъра на представители по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, се запазва.

(2) Лицата по § 3, ал. 1, които в срока по ал. 1 не са подали искане за вписване в регистъра на Камарата, нямат право да упражняват професията до вписването си в регистъра на Камарата.

§ 9. (1) Лицата, издържали изпита за представители по индустриална собственост по досегашния ред, които до влизането в сила на този закон не са били вписани в Регистъра на представителите по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, не полагат нов изпит при вписването си в регистъра на Камарата.

(2) Лица, които преди влизането в сила на този закон са били надлежно вписани в Регистъра на представителите по индустриална собственост и са преустановили упражняването на професията поради наличие на някое от обстоятелствата по чл. 6, т. 1-3, могат да станат членове на Камарата и да бъдат вписани като представители по реда на този закон, без да полагат изпит за професионална квалификация по чл. 7, ако обстоятелствата по чл. 6, т. 1-3 са отпаднали.

§ 10. В Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (обн., ДВ, бр. 27 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 83 от 1996 г., бр. 11 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 45 и 66 от 2002 г.; попр., бр. 68 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 17 от 2003 г., бр. 30 и 64 от 2006 г., бр. 31 и 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 19 от 2010 г. и бр. 38 от 2012 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 1 думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”, а изречение второ се заличава.

2. Параграф 11 от Преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

„§ 11. Министерският съвет издава Наредба за секретните патенти.”

§ 11. В Закона за марките и географските означения (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19 и 80 от 2010 г. и бр. 54 от 2011 г.) се правят следните изменения:

1. Навсякъде думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”.

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 2 се отменя.

§ 12. В Закона за промишления дизайн (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 17 от 2003 г., бр. 43 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г. и бр. 35 от 2010 г.) се правят следните изменения:

1. Навсякъде думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”.

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 4 се отменя.

§ 13. В Закона за топологията на интегралните схеми (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. Навсякъде думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”.

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 3 се отменя.

§ 14. Законът влиза в сила в едномесечен срок от обнародването му в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на …… 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Михаил Миков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за представителите по индустриална собственост

Изработването на Закон за представителите по индустриална собственост е продиктувано от необходимостта за цялостно регламентиране на обществените отношения, свързани с предоставянето на услуги от представителите по индустриална собственост. Освен това Република България е поела ангажимент да изготви този законопроект в отговор на запитване, получено от Европейската комисия чрез електронната мрежа в рамките на Проекта на ЕС за правото на ЕС (EU Pilot).

От една страна, със закона съгласно установената в България законодателна практика за създаване и регулиране на дейността на съсловните организации се създава професионална организация на представителите по индустриална собственост (Камара) и се уреждат устройството, организацията и дейността й. На по-високо нормативно ниво се регламентират редът и условията за придобиване и упражняване на професията. Избран е подходът дейността на представителите да бъде уредена като „регулирана професия" по смисъла на Закона за признаване на професионалните квалификации по няколко съображения. Професията „представител по индустриална собственост" е от обществена значимост, тъй като упражняването й е свързано с предоставяне на специализирана помощ в областта на обектите на индустриална собственост, което в определени случаи е свързано със защитата на сериозни икономически интереси на притежателите на тези обекти. От представителите се изисква притежаването на специфична професионална квалификация, базирана на знания по специалните национални, международни и европейски правни актове в областта на индустриалната собственост, както и познаване на действащото в България законодателство в неговата цялост. Представителите по индустриална собственост следва да бъдат квалифицирани в достатъчна степен, за да могат да представляват своите клиенти пред международните и европейски органи, отговарящи за закрилата на обектите на индустриалната собственост. В съответствие с изискванията за режима при регулираните професии настоящият специален закон определя изискванията за професионална квалификация и получаването на правоспособност.

От друга страна, законът привежда националната уредба по отношение на представителите по индустриална собственост в съответствие с правото на Европейския съюз и по-конкретно с чл. 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Директива 2006/123/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар и Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации.

Подробно са уредени изискванията за придобиване и преустановяване на правото да се упражнява професията, предвидени са разпоредби относно провеждането на обучение и на изпит за придобиване на професионална квалификация, както и от реда и условията за вписване в Регистъра на представителите по индустриална собственост.

В тази част предложената със закона уредба възпроизвежда сега действащата регламентация, определена от Наредба за представителите по индустриална собственост, приета с Постановление № 137 на Министерския съвет от 1993 г. (обн., ДВ, бр. 65 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 86 от 1994 г., бр. 41 от 1997 г., бр. 32 от 2003 г., бр. 69 от 2005 г. и бр. 47 от 2012 г.). Натрупаният опит сочи, че тези правни разрешения са ефективни и правилни.

Нови моменти в регламентацията са:

- задължението на Камарата да провежда регулярно обучение на правоспособните представители с цел поддържане на високо равнище на професионалните им знания и умения;

- обучение на кандидатите за представители от Камарата в партньорство с Патентното ведомство с цел осигуряване на професионално обучение на необходимото ниво;

- задължителното застраховане „професионална отговорност" съгласно изискванията на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар;

- имуществената и дисциплинарна отговорност на представителите и правилата за провеждане на дисциплинарно производство, с което се предоставят гаранции за спазване на професионалната етика и високите професионални стандарти при упражняване на професията.

Запазва се действащата регламентация при провеждане на изпита за придобиване на правоспособност да участва Патентното ведомство, тъй като Патентното ведомство е водещият орган при определяне на практиката в областта на закрилата на обектите на индустриалната собственост. В изпитната комисия участват двама представители на Патентното ведомство и трима представители на Камарата.

Законът е съобразен изцяло с правото на ЕС и по-специално с установения принцип за свободно предоставяне на услуги. Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар забранява въвеждането в законодателството на държавите членки на дискриминационни изисквания към доставчиците на услуги, свързани с националност и местожителство, в рамките на определена територия. Поради това се предвижда достъп до професията както на местните лица, така и на представители, упражняващи професията в други държави - членки на ЕС, в държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

Уреждат се режимът за трайно предоставяне на услуги от чуждестранни представители, установени за упражняването на професията в България, както и режимът за временно или еднократно извършване на действия у нас от такива лица. За последните е предвиден специален (облекчен) режим за достъп до пазара на услуги в България, съобразен с предписанията на чл. 6 и 7 на Директива 2005/36/ЕО, и съгласно Закона за признаване на професионални квалификации.

За представителите, които ще предоставят услуги, установявайки се в България, са уредени процедури, които нямат възпиращ ефект, не усложняват и не забавят ненужно достъпа до предоставянето на услугата и съответстват на тези, определени в Закона за признаване на професионални квалификации.

От уредбата са изключени изискванията, които са забранени за налагане на доставчика на услуги, изискванията, които подлежат на оценка, както и тези, ограничаващи свободата на предоставяне на услуги, съгласно чл. 14-16 на Директива 2006/123/ЕО.

Законопроектът урежда подробно и основните функции на Камарата, правата и задълженията на членовете й, нейните органи за управление, поддържането на Регистър на представителите по индустриална собственост и вписванията в него. Камарата представлява интересите и защитава правата на представителите, следи за спазване на техните професионални задължения, на правилата за лоялна конкуренция, грижи се за тяхната квалификация.

Като единна съсловна организация, която обединява всички представители, Камарата ще осигури по-сериозна позиция на съсловието в работата му с националните и международни органи за закрила на индустриалната собственост, ще гарантира по-добра защита на правата и

интересите му и ще премахне фрагментацията на гилдията, произтичаща от създадените множество различни сдружения.

В законопроекта е уреден подробно и преходният режим за упражняване и придобиване на право за упражняване на професията до учредяване на Камарата, както и редът за нейното учредяване.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Пламен Орешарски)